

ПЕРЕДПЛАТНИЙ
ІНДЕКС

60003

читай детальніше
на 8 стор

№26 (82)

4 липня 2018 року

ГАЗЕТА ЗАХИСТУ ІНТЕРЕСІВ ГРОМАДЯН

За ПРАВДУ і СПРАВЕДЛИВІСТЬ

Громадсько-політична газета Соціалістичної партії Олександра Мороза

Офіційний сайт політичної партії
"Соціалістична партія Олександра Мороза"

<http://zpravduis.com.ua>

РЕДАКЦІЯ

e-mail: np@uch.net

телефон (0472) 720-001

НИНІШНІЙ ПЕРІОД – ЧАС ІСТИНИ ЩО СОБОЮ ПРЕДСТАВЛЯЄ СОЦІАЛІСТИЧНА ПАРТІЯ

Читайте на **СТОР.2**

Одна із найстаріших в незалежній країні Соціалістична партія України створена в 1991 році. Установчий з'їзд її відбувся 26 жовтня того року. Заклик до створення партії пролунав з трибуни парламенту після незаконної заборони Компартії України і фактичної неготовності тодішніх керівників комуністів захищати право партії на свою діяльність, захищати честь більше трьох мільйонів активних представників суспільства. Від оголошення ініціативи про створення партії до Установчого з'їзду пройшло місяць часу, але за цей період в усіх областях і АРК були створені групи активістів, на з'їзд прибули їх повноважні делегати. З'їзд визначився з назвою партії, її програмною заявою, обрав керівні органи, зробив кілька політичних заяв, в т.ч. про підтримку оголошеним референдумом Акту про незалежність України (власне, таке офіційне рішення на той час ухвалила чи не єдина в Україні партія).

ПЕРЕДПЛАТА
на 2018 рік
ТРИВАЄ

Наш щотижневик "За правду і справедливість"
виходить на **8** сторінках

ГАЗЕТА ЗАХИСТУ ІНТЕРЕСІВ ГРОМАДЯН
За ПРАВДУ
і СПРАВЕДЛИВІСТЬ

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС
60003

ВИДАВНИЧА ВАРТІСТЬ ГАЗЕТИ
НЕ ЗМІНИЛАСЬ – 2,00 ГРН. ЗА 1 НОМЕР!

вартість
передплати:

1 місяць **11,77 грн.**
+послуги пошти
3 місяці **35,31 грн.**
+послуги пошти

КОММУНАЛЬНИЙ ГЕНОЦИД: ПРОДОЛЖЕНИЕ СЛЕДУЕТ

Александр Полуянов

Уже можно не сомневаться, что следующий отопительный сезон станет рекордно дорогим и самым разорительным для украинцев, хотя большинство наших сограждан и так уже не в состоянии самостоятельно оплачивать услуги ЖКХ - на субсидиях в отопительный сезон "сидело" 60% семей. Теперь для многих эта государственная помощь останется лишь в воспоминаниях, остальным размеры компенсаций существенно урежут, а стоимость газа – повысят. Но "газовая удавка" – это ещё далеко не всё.

НА ОЧЕРЕДИ ЕЛЕКТРОЕНЕРГИЯ

Судя по всему, в скором времени украинцев ожидает ещё и существенное удорожание электроэнергии.

Дело в том, что за последние месяцы в украинской энергетической сфере наблюдаются две очень тревожные тенденции.

Первая тенденция – это значительное снижение в общем энергобалансе доли дешёвой

атомной энергии и, напротив, увеличением дорогой тепловой энергии (напомним, что наши тарифы выводятся по принципу среднестатистических показателей). Так, если за первые четыре месяца 2017 года на АЭС Украины было произведено 31456,5 млн кВт/ч (что составило почти 57% от общей выработки), то за январь–апрель 2018 года – уже 27542,9 млн кВт/ч (48,7%).

Такой резкий спад связан с

тем, что американское ядерное топливо Westinghouse (на которое усиленными темпами переводят украинские АЭС), не соответствует советским атомным котлам, а власть не хочет покупать ТВЕЛы российского производства.

Особо отметим: по мнению экспертов, это несоответствие представляет ещё и огромный риск для ядерной и радиационной безопасности - но в украинском руководстве такие «мелочи» никого не волнуют.

Уменьшение производительности АЭС компенсируется тепловыми электростанциями, которые генерируют очень дорогую электроэнергию. Так, украинские ТЭС увеличили своё производство с 13814,9 млн кВт/ч (25%) за первые четыре месяца прошлого года до 16836,8 (29,8%) за аналогичный период года нынешнего. Схожим об-

разом обстоят дела с теплоэлектростанциями (ТЭЦ) и когенерационными установками (КУ), увеличившими свою долю в энергобалансе с 8,6 до 9,2%.

Вторая тенденция связана с постепенным удорожанием электричества в странах ЕС, что стимулирует украинских чиновников пытаться продать как можно больше электроэнергии на Запад.

Согласно прогнозам специалистов, в течение ближайших 20 лет электроэнергия в странах ЕС будет дорожать в среднем на 1% в год, то есть цена будет колебаться в пределах 36–50 евро за мегаватт.

При этом в настоящий момент украинская атомная электроэнергия продается на оптовом рынке по цене 16 евро за мегаватт – поэтому и неудивительно, что европейские страны проявляют повышенный интерес к постав-

кам электричества из Украины.

В этой связи логично выглядит заявление руководства компании «Энергоатом» о том, что уже в 2019 году планируется экспортировать электроэнергию, вырабатываемую на АЭС, в Европу.

Президент этой компании Юрий Недашковский публично объявил, что проект «Энергетический мост Украина – ЕС» (предусматривающий отсоединение блока № 2 Хмельницкой АЭС от украинской энергосистемы и подключение к Бурштынскому острову, работающему синхронно с европейской энергосистемой ENTSO-E), будет первым шагом на пути к полной интеграции с энергетической системой ЕС. При этом образовавшийся на внутреннем рынке дефицит будет покрываться за счёт других, более дорогих источников.

Продолжение на **СТР.4**

НИНІШНІЙ ПЕРІОД – Що собою представляє Соціалістична партія

Одна із найстаріших в незалежній країні Соціалістична партія України створена в 1991 році. Установчий з'їзд її відбувся 26 жовтня того року. Заклик до створення партії пролунав з трибуни парламенту після незаконної заборони Компартії України і фактичної неготовності тодішніх керівників комуністів захищати право партії на свою діяльність, захищати честь більше трьох мільйонів активних представників суспільства.

Від оголошення ініціативи про створення партії до Установчого з'їзду пройшло місяць часу, але за цей період в усіх областях і АРК були створені групи активістів, на з'їзд прибули їх повноважні делегати. З'їзд визначився з назвою партії, її програмною заявою, обрав керівні органи, зробив кілька політичних заяв, в т.ч. про підтримку оголошеним референдумом Акту про незалежність України (власне, таке офіційне рішення на той час ухвалила чи не єдина в Україні партія).

Через два тижні після з'їзду партія одержала документ про реєстрацію, розгорнувши надзвичайно активну організаційну роботу, якою найбільше займався (як і всі інші – на громадських засадах) перший заступник Голови партії Віль Миколайович Юращенко. Його квартира і стала першою юридичною адресою СПУ.

До кінця 1991 року в партію об'єдналися більше 90 тис. членів, здебільше колишніх комуністів, яким близькою була головна мета «партії нового типу» (так було заявлено на Установчому з'їзді) – **побудова суспільства соціальної справедливості**. Організаційний штаб партії розмістився в маленькому кабінеті Голови партії О.Мороза – на той час секретаря парламентської комісії з питань АПК, при сприянні голови комісії, унікального аграрника Анатолія Чепурного. Біля телефону, що безперервно дзвонив з ранку до ночі, по черзі знаходилися три інтелігентні пенсіонери: Ірина Павлівна, Валентина Миколаївна, Олена Іванівна. Вони декілька років, без копійки оплати, вели роботу, котрою в попередні часи (або в інших партіях) займалися до десятка штатних працівників.

В штабі йшла підготовка програми партії,

Олександр МОРОЗ:
“Влада для нас не самоціль.
Ми хочемо передати її народу”

Щоб припинити спекуляції довкола зрозумілого і авторитетного у світі бренду, полегшити ідентифікацію партії серед більше 350 партій, з'їзд перейменував партію. Такою вона і зареєстрована: «Соціалістична партія Олександра Мороза»

її положення піддавалися принциповій дискусії, де провідну роль відіграв професор В.Кизима. Готувався випуск партійної газети і, головним чином, завдяки зусиллям А.Мартинюка, в квітні 1992 року вийшов перший номер «Товариша».

Після Установчого з'їзду пройшли конференції партії в усіх областях і районах. Там виявили себе активісти, що тривалий час задавали тон в діяльності партії: О.Малиновський з Черкас, М.Пилипенко з Житомира, С.Кияшко та О.Рибаків з Донецька, М.Садовий з Кіровограда, В.Берізка з Дніпропетровська, Є.Таліпов зі Львова, Л.Додонова з Чернівець, В.Зіненко з Рівного, І.Чиж та Й.Вінський з Хмельницького, О.Ющик, І.Мусієнко, Н.Покотило, Н.Вітренко з Києва, В.Стаховський з Полтавщини, Л.Стаховська з Волині, М.Степанов з Луганська, В.Безсмертний з Вінниччини...

Це були люди, що самостійно зробили вибір, їх ніхто не «набирав». По-різному склалися їхня життєва і політична доля. Дехто, сподіваючись на швидкий успіх, розчарувався, шукав місце в інших партіях, декому в партійній діяльності вбачалась кар'єрна стежка, декого використала влада для боротьби з партією, що оголосила себе

опозиційною. Не варто давати їм оцінки, кожен діяв у межах власного розуміння суті партійності, в міру своєї совісті. Важливо, що жоден з активістів у час становлення і розвитку партії не висував претензій щодо громадських засад своєї діяльності, бо всі робили на ентузіазмі, «сиріч дурно» (вислів Т.Шевченка).

СПУ послідовно добивалась скасування незаконної постанови про заборону Компартії, і коли в 1993 році це сталося, добра половина нашого складу перейшла до комуністів. Ми вітали цей процес, сподіваючись на співпрацю і посилення впливу лівої ідеології. Практика була дещо іншою, але до кінця 90-х в СПУ було близько 300 тис. членів (21 тис. депутатів місцевих рад), **в рядах партії залишилось менше 10% колишніх комуністів**. Іншими словами, партія сформувала власне лице, підставою для того була її конструктивна опозиційність, парламентська діяльність (і діяльність в місцевих радах), активність у боротьбі за демократію і права людини, роль у розробці і схваленні Конституції, Земельного Кодексу, в забороні продажу землі, соціального законодавства (щодо збереження освіти і охорони здоров'я, захисту прав ветеранів і дітей війни, чорнобильців, інвалідів, недопущення збільшен-

ня пенсійного віку...). Сьогодні наші гасла повторюють (а позицію імітують) різні політичні групи, тим самим підтверджуючи важливість нашої ідеології, її відповідність сподіванням і потребам народу.

Саме соціалісти підняли хвилю протесту проти сваволі влади, об'єднавши різні політичні і громадські течії в акціях «Україна без Кучми», «Повстань, Україно!». Згодом ці акції переросли в перший Майдан, що допомогло відобразити в тексті Конституції **початок зміни системи влади**, основи європейської моделі управління, – **мета партії впродовж всього часу її існування**.

В наскрізь корумпованому суспільстві, де слова «бізнес», «влада» і «кримінал» стають майже синонімами, будь-якій політичній силі не уникнути випробувань (чи спокуси) грішми. В партійну сферу і парламентське життя гроші (як впливовий фактор) проникли з появою на горизонті партій «Громада» і «Батьківщина», згодом Партії Рівності і всього того, що передувало створенню цього політичного суб'єкта (тут заслуги М.Азарова, П.Порошенка, В.Януковича та інш. не можна применшувати).

Не уникла випробувань і СПУ, її центральне та регіональне керівництво. Поява

ПОВЫШЕНИЕ ИЛИ ПОДАЧКА?

КАК С 1 ИЮЛЯ РАЗБОГАТЕЛИ ПЕНСИОНЕРЫ И УЯЗВИМЫЕ СЛОИ НАСЕЛЕНИЯ

Александр Полуянов

Жизнь многих украинских пенсионеров уже давно находится за гранью понимания для экспертов, которые просто не могут себе представить: как можно выживать на жалкие выплаты, размер которых не дотягивает даже до явно заниженного прожиточного минимума? Самое грустное в этом то, что государство фактически законсервировало нищету миллионов стариков, и даже не собирается в этом плане что-то кардинально менять.

ВАМ БЫ ТАК ПОВЫШАЛИ

Как известно, с 1 июля произошло повышение пенсий и социальных выплат для тех людей, размер которых зависит от прожиточного минимума.

«С 1 июля увеличивается прожиточный минимум для лиц, утративших

трудоспособность. Пенсионные выплаты возрастут примерно для 1 млн украинцев», - заявил в этой связи вице-премьер-министр Павел Розенко.

Он сообщил, что с 1 июля минимальная пенсия будет увеличена аж на 62 гривны, и составит 1435 грн

(вместо 1373 грн). В целом, пенсионные выплаты возрастут примерно для миллиона (по другим данным – для 850 тыс.) людей. Кроме того, будут пересмотрены 50 видов социальной помощи и компенсаций. А в 2019 год (с 1 декабря) пенсионеры войдут с минимальной пенсией, равной почти полутора тысячам (1497) гривен.

“Но если у нас появится дополнительный ресурс в бюджете Пенсионного фонда, мы попробуем внепланово реализовать определенные пенсионные программы, как мы это сделали в октябре прошлого года”, - отметил Розенко. Все понимают, что деньги в бюджете могут появиться только вследствие сокращения субсидий, то есть у тех же пенсионеров

субсидии заберут, а пенсии добавят (меньше добавят, чем заберут). Такое вот «повышение».

Согласно информации ведомства, декабрьский перерасчет пенсий затронет большее число украинцев, чем июльский – 6 млн человек, что составляет почти половину от общего числа пенсионеров в стране.

Но как бы чиновники не били себя в грудь и не презентовали свои успехи, каждому адекватному человеку понятно: на такие деньги нормально жить просто невозможно. Впрочем, “сытый голодом не верит” – “отца нации” невозможно понять тех, кто в месяц получает сумму, которую они в день тратят на карманные расходы и бензин...

- Политики говорят о пересчете пенсий. Но отмечают, что лишь на 62 гривны и только тем, у кого она минимальная - говорит экономист Александр Охрименко. - Остальным добавят по 2-3 гривны... Если у человека пенсия выше прожиточного минимума, то он не получит надбавки. А если пенсия несколько меньше прожиточного минимума, то они получают несущественные надбавки, которые не изменят положение в целом... Люди расценивают это как издевательство. Ситуация абсурдная, потому что прожиточный минимум составляет 1,7 тысячи гривен, а минимальная пенсия - меньше. Государство признает, что прожить на нее - невозможно. Однако люди умудряются выживать. Реальный прожиточный минимум должен составлять около 6000 гривен, - комментирует “покарашеня” экономист Александр Охрименко.

АРИФМЕТИКА ОБМАНА

Многие из нас еще по старой со-

ЧАС ІСТИНИ

МИ ДОБИВАЄМОСЯ МОЖЛИВОСТІ ЗМІНИТИ УКРАЇНЦЯ, ДОПОМОГТИ ЙОМУ СТАТИ ГРОМАДЯНИНОМ. В ТОМУ СЕНС НАШОЇ ПОЛІТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ. В ТОМУ ШАНС ВРЯТУВАТИ КРАЇНУ. З ТИМ І ЙДЕМО ДО ЛЮДЕЙ.

в структурах, найперше Політради, людей з бізнесу (М.Рудковський, П.Устенко...) неминуче позначилося на атмосфері в ланках управління, на рівні взаємної довіри. Мало також значення те, що в керівному активі з'явилися люди, котрі спробували міністерського чи губернаторського «хліба» і втрата його — «хліба» — спонукала їх шукати винних у втраті посад (власне, дивного в тому нічого немає, — влада, вплив, амбіції, тимчасові невдачі тощо створюють своєрідне середовище напруги, вихід із якого не завжди простий).

На ускладнення ситуації подіяла ще загалом невдала спроба протидіяти **зрадництву В.Ющенка** створенням у 2006 році коаліції разом з ПР і комуністами. Це цілком **моя ініціатива і моя, очевидно, помилка**. Можливо краще було відійти вбік, дозволивши створити заплановану бізнесову коаліцію з Партії регіонів і Нашої України, зменшивши шквал брехні на соціалістів (хоч це припущення, можливість для шельмування у влади різноманітні і необмежені).

У 2007 році під час дострокових виборів зусиллями адмінресурсу СПУ не пропустили в парламент («не вистачило» 22 тис. голосів, хоч лише в Одеській області з протоколів зникло більше 30 тис. голосів на нашу підтримку). Партія стала позапарламентською, втратився найефективніший зв'язок з громадянством — головна трибуна в Україні. В керівному органі партії розпочалася боротьба за «оновлення», котра по-суті означала боротьбу «за булаву». Долучився до того ще намір влади підпорядкувати собі впливовий політичний бренд — СПУ. «Аргументи» згаданих раніше бізнесменів у Політраді, не передбачені партійним статутом, але вони вплинули на деяких активістів та привели до плачевних наслідків, згодом — до спроби П.Устенка продати бренд нинішньому владному угрупованню. Наскільки торги вдалися, поки-що невідомо, але підозріло швидко, без елементарних обов'язкових процедур (конференції, обрання делегатів тощо) Міністр зареєстрував СПУ на чолі з керівником, що обіцяє «прийти і навести порядок».

Тим часом з надуманих причин Міністр вже кілька років відмовляє в реєстрації партії на чолі з М.Садомим. Безглуздість претензій в цьому разі доведена Вищим адміністративним судом, який зобов'язав Міністра зареєструвати СПУ на чолі з її керівником. **В Мініюсті не виявилось юристів, котрі знають як виконати рішення суду.**

В «демократичній і правовій» Україні таке можливе.

Розуміючи потребу усунути несправед-

ливість, керівництво СПУ звернулось за підтримкою до активного народного депутата С.Капліна. Схоже, однак, на практиці склався неприємний наслідок від поспіху: пройшло своєрідне об'єднання незареєстрованої СПУ з партією, яку очолював С.Каплін, але в результаті він очолює партію СПУ (без реєстрації останньої, отже, без повноважень юридичної особи і без можливості брати участь у виборах). Гадаю, ситуація на руку владі, хоч їй — владі — це навряд чи допоможе.

Спроба зберегти ідеологію соціальної справедливості втілена декілька років тому В.Цушком (раніше Першим секретарем СПУ) та іншими небайдужими людьми. Ними утворена партія «Соціалісти». Скоро, однак, виявилось, що засади справедливості в керівній ланці партії розуміють дуже

Нинішній період — час істини. Потрібно врятувати Україну. Саме тому розраховуємо на порозуміння з іншими партіями, не вступаючи з ними в конкуренцію, не переманюючи їхніх членів.

по-різному. В.Цушко, Ф.Влад та інші однодумці не стали конфліктувати, зібрали своїх прихильників у партії «За правду і справедливість», запропонувавши О.Морозу (за підсумком двох соціологічних опитувань) очолити партію. Щоб припинити спекуляції довкола зрозумілого і авторитетного у світі бренду, **полегшити ідентифікацію партії серед більше 350 партій**, з'їзд перейменував партію. Такою вона і зареєстрована: **«Соціалістична партія Олександра Мороза».**

Вплив партії в суспільстві найперше забезпечується її можливостями в засобах масової інформації. Окрім газети «За правду і справедливість» та партійного сайту інші можливості у нас обмежені. Епізодичні появи партійців на екранах каналів (де ще є свобода слова) недостатні для забезпечення присутності партії в політичному просторі та в уявленні звичайного українця. Щоб подолати дефіцит присутності, потрібні гроші, а наша партія — не політичне оздоблення бізнесу. Тому розраховуємо на дві обставини: **людям потрібна правда** (про причини їхнього стану, війну, безробіття, міграцію, корупцію...); **люди мають довіряти тим, хто несе інформацію, себто активісти партії повинні бути авторитетними для інших.**

Такі активісти в партії є повсюдно. Через брак коштів ми створили лише своєрідний каркас партії в усіх областях і районах («кадрову дивізію», користуючись лексиконом радянських часів). «Дивізію» можна швидко розвернути до штатної чисельності в певний період. Такий період настає з початком чергової політичної кампанії, — виборів.

Міжнародні контакти партії стосуються найперше питань безпеки і миру на континенті, війни на Донбасі, необхідності скликання конференції «Хельсінкі — 2». На прохання депутатів Європарламенту перекладена англійською книга О.Мороза «До булави треба голови». Активну міжнародну діяльність здійснює молодіжна організація партії СМС (Спілка молодих соціалістів, голова — В.Романченко), вона — повноправний член світової організації IUSY, заступник голови СМС Є.Лук'яненко входить в керівну структуру IUSY. Тиждень тому конференція міжнародної організації відбулася в Києві.

Соціалістична партія безумовно буде суб'єктом виборів. Їх підготовка, підбір кандидатів — принципово важлива справа. Нею займаємось. Своє бачення підбору кандидатів ми висловлювали не раз. Йдеться про переважані людей віком до 50 років з доброю фаховою сучасною підготовкою, досвідом роботи в нинішніх екстремальних умовах, вмінням контактувати з іншими, з постійним проживанням в межах відповідного виборчого округу. Такі люди у нас є. Де не вистачатиме, приймемо до списку не членів партії, так, як дозволено законом.

Ясно, що кандидати повинні бути справжніми, не «декоративними» патріотами, вірними ідеї перетворення України в соціально справедливу державу. Підбираємо однодумців, що не згодні з політикою влади, котра свідомо, за зовнішньою вказівкою, знищує країну, звільняє територію для нових господарів — власників землі та інших багатств України. Ще раз повторюю: для нас менше значить приналежність ймовірного кандидата до якоїсь партії чи громадського або політичного угруповання. Нинішній період — **час істини. Потрібно врятувати Україну.** Саме тому розраховуємо на порозуміння з іншими партіями, не вступаючи з ними в конкуренцію, не переманюючи їхніх членів, зокрема з лівоцентристського (соціалістичного та соціал-демократичного) спектру. Не фіксація партійного членства важлива сьогодні, важливе розумін-

ня кандидатом небезпеки, що нависла над Україною, небезпеки, принесеної владою. Тому цю владу треба змінити, змінити систему влади, зробивши її європейською. Інших варіантів не існує, тим більше, що вже вистачає і «рятівників», готових запровадити тупикове, вкрай небезпечне управління у вигляді хунти.

Отже, йдеться про виборчий список, брендом, лицем якого буде Соціалістична партія. **Партія, зі зрозумілою для людей політикою: миру, позаблоковості, збереження землі та інших ресурсів, ліквідацією корумпованої «вертикалі влади» і розвинутим самоврядуванням справді громад (а не зігнаних нинішніми маніпуляторами статистів з не об'єднаними ніякими інтересами поселень).** Разом ми доб'ємося розмежування бізнесу і влади, поставимо під контроль з боку небайдужих людей, під контроль громадськості діяльність усіх ланок влади, щорічно екзамнуючи її вотумами довіри, ліквідуємо умови існування корупції, **зробимо Україну парламентською** (можливо, спочатку по-суті парламентсько-президентською) **республікою.** В цьому ж руслі розглядаємо і зміст президентської кампанії, можливо такої **останньої** в Україні. Сьогодні багато хто з навіть погоджених у «відділі кадрів» за океаном про те заявляє. Знаючи їхні справжні наміри і розуміючи, які завдання ставлять перед ними заокеанські куратори, не можна сподіватись на ширість їхніх заяв. Гадаю, **будемо підтримувати чи представника нашої партії, чи іншого, хто насправді займеться зміною системи влади, — головною і невідкладною проблемою країни.**

Детальніше про завдання і способи їх вирішення не говоримо, бо варіанти залежать навіть від змісту виборчого законодавства. Сьогодні лише відомо, що **влада змін не хоче, бажаючи знову опертися на грошовий «обшак», на залежних від неї (але грошовитих) мажоритарників, опертися на адмінресурс, на фальсифікації з реєстром виборців і протоколами комісій.** Влада хоче вчергове скористатися пасивністю, зневірою та байдужістю громадян. Це важлива обставина. В проекті закону про вибори, який ми підтримуємо (автор О.Барабаш), обстоюється ключове конституційне право громадян — їх волевиявлення на виборах. Ми добиваємося можливості змінити українця, допомогти йому стати громадянином.

В тому сенс нашої політичної діяльності. В тому шанс врятувати країну.

З тим і йдемо до людей.

**Олександр Мороз
Голова Соціалістичної партії**

ветской привычке верят, что "государство не обманет", и после продолжительной трудовой жизни мы будем получать достойную пенсию. Для этого мы упорно работаем, во многом себя ограничиваем, нередко во вред своему здоровью. И что же мы будем иметь в результате?

Специалисты решили подсчитать, сколько среднестатистический украинец выплачивает за свою трудовую деятельность в Пенсионный фонд, и какую сумму в результате действительно получает, выйдя на заслуженный отдых.

Чтобы быть ближе к реальности, возьмем обычного работника, который отработал 40 лет, начиная с 1978 года, когда ему исполнилось 20. За основу расчетов мы взяли среднюю зарплату в Украине за период с 1978 по 2017 год.

В результате получается, что за свой трудовой стаж наш работник выплатил в Пенсионный Фонд (при

условии отчисления в 18,15%) примерно 600 тыс. гривен.

Предположим, что пенсия ему будет насчитана (и это - далеко не худший вариант) в размере средней по

ДЛЯ СПРАВКИ

По данным Пенсионного фонда, подавляющее число украинских пенсионеров получают сегодня суммы от 1,5 до 2 тыс. грн. Таких в стране 33% из числа всех пенсионеров, или 3,8 млн человек. Еще 15% пенсионеров, или 1,7 млн человек, получают меньше: от 1400 до 1500 грн.

В то же время 2,6 млн человек, или 22% пенсионеров, получают от 2000 до 3000 грн, а 1,2 млн — от 3 до 4 тыс. грн пенсий. Тех, чья пенсия превышает 4 тыс. грн, в Украине всего 4,6% (537 тыс.). А пенсионеры, которым начисляется от 5 до 10 тысяч, встречаются еще реже — их суммарно всего 6%. И всего 1% украинцев получают пенсии свыше 10 тысяч гривен.

стране. На данный момент это 2480 гривен в месяц.

Согласно данным Государственной службы статистики, средняя продолжительность жизни в нашей стране составляет в среднем 70,4 года: для мужчин - 65,2, а для женщин 75,5 лет.

Предположим, что наш работника

был не из тех, кого жизнь "доконала" раньше времени - он не умер до выхода на пенсию, а прожил даже больше среднестатистического показателя, и умер в 67 лет. Таким образом, за 7 лет

жизни на пенсии он получит 208 тысяч гривен, остальные же почти 400 тысяч останутся у государства.

Естественно, в большинстве своем эти деньги идут тем, у кого повышенные пенсии и кто выходит на нее раньше. Это судьи, народные депутаты, военные и др.

И что мы в результате имеем? Ты как законопослушный гражданин работаешь официально, делаешь отчисления в Пенсионный фонд, платишь военный сбор, все это делаешь с надеждой на то, что на заслуженном отдыхе государство тебя отблагодарит. Но на деле получается совсем иное: если вы мужчина, то, скорее всего, вообще не доживете до своей пенсии, а если такое вдруг случится, и вы доживете до 67-70 лет, то успеете воспользоваться лишь одной третьей, максимум — половиной своих накоплений! Вот такая невеселая математика...

КСТАТИ

В этом году с 1 января действует прожиточный минимум в размере 1700 гривен в месяц, с 1 июля он повысился до 1777 грн. В долларом эквиваленте это повышение составило с \$65 до \$68. Хотя по оценкам ООН, минимальной чертой бедно-

сти является сумма в пределах \$5 в день, или \$150 в месяц. Как видим, наш прожиточный минимум более, чем в два раза не дотягивает до среднемировой черты бедности. О таких показателях нынче забыли даже в самых забытых уголках Африки и Азии. Жить на \$2 в день могут лишь украинцы.

В этой связи интересно сравнить прожиточный минимум в пересчете на доллары по годам. Так, еще десять лет назад, в 2008 году (до кризиса), его размер составлял \$134 и почти достигал установленную ООН минимальную планку. В 2009 (благодаря мудрой политике тогдашней главы правительства Юлии Тимошенко) прожиточный минимум в одночасье рухнул до \$93. Правда, при бандитской власти он снова начал расти: в 2012 — до \$136, в 2013 — до \$147, а в 2018 — после четырех лет кардинальных европейских реформ, мы имеем \$68.

КОММУНАЛЬНИЙ ГЕНОЦИД: ПРОДОЛЖЕНИЕ СЛЕДУЕТ

Александр Полуянов

Уже можно не сомневаться, что следующий отопительный сезон станет рекордно дорогим и самым разорительным для украинцев, хотя большинство наших сограждан и так уже не в состоянии самостоятельно оплачивать услуги ЖКХ - на субсидиях в отопительный сезон "сидело" 60% семей. Теперь для многих эта государственная помощь останется лишь в воспоминаниях, остальным размеры компенсаций существенно урежут, а стоимость газа - повысят. Но "газовая удавка" - это ещё далеко не всё.

(Начало на стр. 1)

Грабеж внутренних потребителей станет возможным благодаря Закону «О рынке электроэнергии» (принят еще прошлым летом) - согласно этому документу, существующий в настоящее время на Украине энергорынок оказывается пущенным в свободное плавание. Согласно нормам Закона, участники энергетического рынка могут самостоятельно устанавливать практически любую цену на электроэнергию для внутренних потребителей, мотивируя ее «высокой себестоимостью выработки».

Уже сейчас с целью существенного увеличения барышей энергопоставляющих компаний и стоящих за ними чиновников и олигархов, всю раскручивается шумиха вокруг «приобретения большого количества антрацита за границей».

При этом по факту может приобретаться любой уголь, даже поставленный окольными путями из Донбасса, но проходящий по документам как «южноафриканский», «пенсильванский» или даже «австралийский» (хотя Австра-

лия, вопреки заявлениям украинских чиновников, вообще не поставляет антрацит на внешние рынки).

Нетрудно догадаться, что реализация вышеуказанных программ приведет не только к значительному повышению тарифов, но и спровоцирует рост цен на многие производимые в стране товары (цена электроэнергии заложена в себестоимость практически всех товаров и услуг), повлечёт за собой увеличение стоимости проезда в электротранспорте и т.д.

И СНОВА ГАЗ

И все же главный удар по кошелькам украинцев будет нанесен с помощью «газовой атаки». Судя по высказываниям чиновников и экспертов, очередное повышение тарифов на газ для населения - вопрос практически решенный. Приведение газовых цен к рыночному уровню - одно из обязательных требований МВФ, поэтому уже даже высшие должностные лица Украины открыто признают: увеличение тарифов на 60-70% (именно столько, по расчетам

НКРЭКУ, не хватает до этого самого «рыночного уровня») не заставит себя долго ждать.

Характерно, что совсем недавно требования МВФ в газовом вопросе поддержало и руководство США. Так, 26 июня заместитель помощника государственного секретаря США Джордж Эндрюс, комментируя перспективы получения воледеленного транша от Фонда, заявил: мол, США «положительно оценивают прогресс Украины в области реформ», но призывают Киев «приложить еще больше усилий для выполнения требований МВФ».

При таком раскладе можно даже не сомневаться, что правительство Украины повысит тарифы на газ для населения - сейчас это только вопрос времени. Об этом в эфире телеканала NEWSONE заявил эксперт по вопросам энергетики Дмитрий Марунич.

"Рано или поздно правительство поднимет тарифы на газ для населения. Вопрос лишь в том, когда это будет сделано, и кто из чиновников поставит свою подпись под таким непопулярным решением", - сказал он.

Стоимость газа поднимут до уровня так называемого "импортного паритета" - не учитывая стоимость более дешевого газа собственной добычи. "Ввести временный механизм автоматической корректировки розничных тарифов на газ и отопления на шестимесячной основе в случае, если тарифы отличаются на 10% или более от уровня полного покрытия себестоимости (на основе импортных цен...)", - говорится в подписанном меморандуме.

Напомним, что если тариф на газ в Украине увеличить до уровня импортного паритета, то кубометр подорожает с 6,9 до 11,43 грн. При этом зимой - с учетом существующих тенденций - газ может подорожать еще больше - до 13-14 грн/куб.

"Ни в одной стране мира не идут на такие повышения цен. Тем более, что и нынешние цены явно завышены. Ведь реальная цена газа, даже с учетом импорта, не превышает 4 тысяч гривен за тысячу кубов", - заявил в этой связи энергетический эксперт Валентин Землянский.

Окончательное решение о том, как пересмотрят стоимость газа для украинцев, Кабинет министров должен принять уже через несколько месяцев. Полноценно новые тарифы могут заработать с октября 2018 года.

Чтобы хоть как-то подсластить пилюлю грядущих повышений, премьер-министр Гройсман пообещал, что газ для населения в перспективе может подешеветь на 20-30% (хотя, по расчетам экспертов, цену уже сейчас можно снизить в 2-3 раза). По словам главы правительства, для этого нужно выполнить два условия: во-первых, снизить уровень потребления газа в стране, во-вторых - увеличить объемы добычи собственного газа. Таким образом, импортного газа уже не будет, и привязываться к импортному паритету будет не обязательно.

В этой связи напомним, что Кабмин еще несколько лет назад принял стратегию «20/20», в соответствии с которой уже через два года в Украине должны добывать 26-27 млрд. кубометров газа (сейчас - около 19 млрд), а потреблять (население и все остальные потребители) - 26 млрд. кубометров.

По данным «Укртрансгаза», в 2015 году потребление газа составляло 33,8 млрд кубов, в 2016-м - 33,2 млрд, а в 2017 - уже 31,9 млрд кубометров. При этом всем ясно, что это сокращение происходит не за счет внедрения энергосберегающих технологий, а по причине упадка промышленности (это основной потребитель) и остановки заводов.

Что же касается населения, то для его потребностей в 2016 году сожгли 17,6 млрд кубометров газа, а в 2017-м - уже 15,8 млрд. Тем не менее, потенциал для экономии тут огромный - но для этого необходимо вложить миллиарды на модернизацию теплосетей и утепление домов. Подсчитано, что при выполнении всех этих условий для коммунальных нужд украинцам хватило бы всего 7,2 млрд кубометров газа в год.

Однако все это слишком сложно для наших "отцов нации" - они могут только повышать и обещать: когда-нибудь снизить тариф на 20-30%. Хотя, по расчетам экспертов, цены на газ у нас и так безбожно завышены, и их уже сегодня можно снижать в 2-3 раза.

ПРО ЩО МОВЧИТЬ ТЕЛЕВІЗОР

МЕДИЧНА МАФІЯ ДІЄ

В УКРАЇНІ ЗРОСЛА ДОЛЯ КОНТРАБАНДНИХ ТА ПІДРОБНИХ ЛІКІВ

У країні стало більше неякісних і небезпечних для здоров'я медикаментів, які, цілком можливо, були "списані" через непридатність в країні-виробнику. Характерно, що на сполох забили не у вітчизняному Мінохоронздоров'я, а в Асоціації фармацевтичних виробників Індії.

Асоціація попередила, що в Україні зафіксовано збільшення випадків поширення незареєстрованих, контрабандних і фальсифікованих медикаментів.

"З власних джерел нам стало відомо, що в Україну якимсь чином імпортується та поширюються серед онкохворих деякі засоби і речовини, які видають за лікарські. Це "Ретуксимаб" виробництва Російської Федерації з упаковкою російською мовою, Vidaza з упаковкою на турецькій мові, "Бо-

рамілан" з упаковкою російською мовою, незареєстровані на Україні. Такі факти нами зафіксовані шляхом придбання зразків", - уточнили представники асоціації.

Експерти не виключають, що завезені нелегально на територію України ліки могли підлягати відкриттю або знищенню в тій або іншій країні через невідповідність стандартам якості. Вони попереджають про не виправдані ризики застосування таких ліків для пацієнтів. При цьому в окремих медус-тановах поширюють листівки і адреси сайтів, на яких ліки можна придбати за нижчою ціною, ніж в аптеках.

"Зараз нам стало відомо, що в деяких лікувально-профілактичних закладах деякі медпрацівники заохочують пацієнтів до лікування незареєстрованими, контрабандними і фальсифікованими ліками", - говорить в повідомленні асоціації.

Втім, усе це у черговий раз підкреслює відомий факт: в результаті реформ громадянки США Уляни Супрун, медична мафія заповонила полиці аптек підірваною продукцією, а багато ліків стали недоступними для більшості українців.

В УКРАЇНІ - ЕПІДЕМІЯ ТУБЕРКУЛЬОЗУ

За даними Всесвітньої організації охорони здоров'я, Україна входить в п'ятірку країн з найвищим рівнем туберкульозу, стійкого до ліків (тобто, практично не лікується).

При цьому за станом на 2017 рік всього 47% дітей в Україні мали щеплення від цієї хвороби.

"Епідемія туберкульозу на Україні є серйозною проблемою для системи охорони здоров'я країни. Зараз Україна знаходиться на другому місці в Європі по захворюванню на туберкульоз (з розрахунку кількості хворих на 100 000 людей)", - визнала проблему в.о.

голови Мінохоронздоров'я Уляна Супрун.

За її словами, за останні п'ять років в країні розробили і протестували різні форми надання амбулаторної допомоги пацієнтам з таким діагнозом, але для їх повноцінного застосування необхідно ще виконати багато роботи.

"Майже кожен четвертий випадок туберкульозу на Україні - це мультирезистентний туберкульоз, тобто не піддається лікуванню дуже ефективними протитуберкульозними препаратами. За кількістю хворих з такою формою туберкульозу ми є одним зі світових лідерів", - заявила Супрун. За словами голови прав-

ління благодійної організації "Громадський рух Українці проти туберкульозу" Віталія Руденко, щорічно близько 30 тисяч українців захворюють на туберкульоз, щодня від нього помирають 11 людей.

До речі

Судячи з даних Держстату, в Україні за останні 5 років кількість лікарняних установ зменшилася майже на третину.

Так, в 2017 році в країні налічувалося 1,7 тис. лікарняних установ, тоді як в 2012 році їх кількість складала 2,5 тис.

Кількість лікарняних ліжок скоротилася на 23,5%: з 404 тисяч в 2012 році - до 309 тисяч в 2017-му.

Ідея реформування системи екстреної допомоги виглядає як мінімум дивно - адже ще не закінчилася колишня реформа, затіяна в 2012-2013 роках

ЕКСПЕРИМЕНТИ НАД ЛЮДЬМИ

ГОЛОВНА МЕТА РЕФОРМ МІНОХОРОНЗДОРОВ'Я - ЕКОНОМІЯ НА ХВОРИХ

Олексій Градов

Мінохоронздорв'я України затіяло черговий експеримент над українцями - цього разу відомство має намір реформувати службу швидкої допомоги. Відповідний проект опублікований на офіційному сайті міністерства нібито для "громадського обговорення". Перші підсумки цього обговорення вкрай невтішливі для відомства Уляни Супрун: за словами експертів, пропонувані нововведення остаточно доб'ють інститут швидкої допомоги в країні.

ПРОСТО ДАЙТЕ ГРОШЕЙ!

Головне, що пропонують чиновники - скоротити кількість виїздів карет швидкої допомоги та комплектувати бригади виключно парамедиками, без лікарів і фельшерів, які їздять по викликах зараз.

Паралельно хочуть масово навчати навичкам надання першої медичної допомоги поліцейських, учителів, пожежників, вихователів дитсадків та інших громадян, які в силу своєї професійної специфіки можуть стикатися з нестандартними ситуаціями.

Розрахунок на те, що після курсів першої меддопомоги вони або допоможуть потерпілим самі, або зможуть транспортувати їх в лікарні. Відповідно, бригадам швидкої допомоги і виїжджати на місце ЧП не доведеться. Втім, лікарі стверджують, що якщо ці ідеї впровадять в життя, смертність в Україні може різко зрости.

При цьому відмітимо, що сама ідея реформування системи екстреної допомоги виглядає як мінімум дивно - адже ще не закінчилася колишня реформа, затіяна в 2012-2013 роках. Тоді було прийнято рішення модернізувати матеріально-технічну базу - зокрема, створити сучасну систему диспетчеризації, оновити автопарк та удосконалити систему лікарень інтенсивної терапії. Але реалізували лише частину цього плану.

"Були закупівлі медичного транспорту, у більшості областей з'явилася система диспетчеризації. Але потім закінчилися гроші. На середньостатистичного пацієнта у нас виділяють всього 100 доларів на рік, тоді як, приміром, у Білорусі - 400, а в Польщі - 2,5 тис. доларів. По-справжньому, треба було б знайти фінансування і закінчити вже почате, а не розпочинати реформу з нуля", - зазначив голова Всеукраїнської ради захисту прав і безпеки пацієнтів Віктор Сердюк.

Він оцінює "діру" у бюджеті швидкої допомоги щонайменше в 35 млрд грн.

Представник громадської організації "Про S Vita" Костянтин Надутий підрахував, що ще 10-15 млрд гривень треба на створення діагностичних відділень, куди швидкі могли б доставляти пацієнтів, і 50-70 млрд гривень - на розширення мережі лікарень інтенсивної терапії з хірургією, терапією, дитячими та пологовими відділеннями.

"Як показує практика, багато пацієнтів помирають вже після того, як швидка привозить їх у лікарню. До них просто не доходять руки, вони помирають в приймальних відділеннях, а то і просто в коридорі. У лікарнях загальної профілю немає потрібного устаткування. Скажімо, укомплектованість кисневими масками - одна на двох пацієнтів, а дефібриляторами вони забезпечені лише на третину", - розповів Віктор Сердюк.

Але те, що експерти вимагають для однієї лише швидкої допомоги, - це майже увесь український бюджет на охорону (100 млрд гривень на цей рік) здоров'я. Тому в Мінохоронздорв'я вибрали економніший варіант.

ГРОШІ НА РЕФОРМУ РОЗКРАДУТЬ?

Анонсуючи ідею реформи екстреної медицини, в.о. міністра охорони здоров'я Уляна Супрун на своїй сторінці в Facebook, акцентувала увагу на її чотирьох основних етапах:

► По-перше, це оновлення системи диспетчеризації. Якщо виклик дійсно екстрений, то швидка повинна приїхати впродовж лічених хвилин, обіцяє Супрун. Але питання в тому, які саме виклики вважатимуть екстреними. У Мінохоронздорв'я вважають, що часто українці марно панікують і викликають невідкладну допомогу даремно. Диспетчери повинні будуть розпізнавати такі "неправдиві" виклики і не відправляти швидкі до "панікерів".

► По-друге, Супрун обіцяє створення нової системи, яка дозволить відстежувати місцезнаходження машин в режимі реального часу і висилати на виклик ту, яка в змозі доїхати швидко. Така система вже працює в Києві, Дніпропетровській, Херсонській та Харківській областях, а в тестовому режимі - у Вінницькій і Полтавській областях.

► По-третє, планують масштабне перенавчання персоналу швидкої допомоги та подальше зовнішнє незалежне оцінювання, від результатів якого залежатимуть зарплати.

► По-четверте, до системи екстреної медицини хочуть долучити рятувальників, пожежників, поліцію, вихователів, учителів, соцробітників. Їх планується навчити першочерговим заходам для надання невідкладної допомоги.

Плюс - розмістити в загальнодоступних місцях дефібрилятори (прилад, що використовується в медицині для електроімпульсної терапії порушень серцевого ритму), джгути та інше.

"Ці процеси займуть не один рік, але дадуть нам усім більше здоров'я і значно більш високі шанси на порятунок в екстреній ситуації", - підсумувала Уляна Супрун.

При цьому в Мінохоронздорв'я не називають суму, яка знадобиться на реформу: в економічному обґрунтуванні лише вказано, що "прийняття проекту не потребує додаткових витрат коштів з держбюджету".

"Хоча тільки дефібрилятори, які обіцяють розмістити на кожному кутку, коштують близько 1 тис. доларів. За які гроші їх збираються купувати? І якщо гроші є, то чому не укомплектувати тими ж дефібриляторами хоч би лікарні?", - не розуміє Віктор Сердюк.

Костянтин Надутий допускає, що під ре-

форму екстреної медицини Мінохоронздорв'я спробує притягнути іноземні гранти.

"Думаю, для освоєння грантівських грошей ця реформа і затівається. Тільки на навчання поліції, учителів та інших профільних фахівців можна списати величезні гроші, адже йдеться про десятки тисяч людей", - вважає експерт.

"ЗАКОШМАРИТИ" ЛІКАРІВ - ЩОБ САМІ РОЗБІГЛИСЯ

Одним з головних аргументів Мінохоронздорв'я на користь нової реформи є нібито критична ситуація з наданням українцям екстреної допомоги. Як мовиться в пояснювальній записці до проекту, Україна минулого року вийшла на друге місце у світі (!) за кількістю смертей на 100 тисяч населення.

І головна причина такої жалюгідної ситуації - несвоєчасна допомога при різних ЧП (аварії, нещасні випадки і т. д.), а також - при гострих станах, таких як, приміром, інфаркти, інсульти та інше.

Так, минулого року серцево-судинні захворювання вбили близько 400 тисяч громадян, а нещасні випадки і ДТП - ще близько 32 тисяч.

"Але чиновники вважають, що це не тому, що бракує грошей і швидкі не можуть приїхати за викликом бо банально немає бензину, а тому, що лікарі погані", - говорить Віктор Сердюк.

Щоб зібрати "компрогат" на медиків, Мінохоронздорв'я має намір провести масштабний моніторинг їх роботи. Міністерство вже розіслало листи обласним адміністраціям з проханням посприяти участі перевіряючих у виїздах невідкладної допомоги за викликами.

Це розбухало лікарську громадськість. "Супрун у своєму стилі хоче обливи брудом лікарів, виставити їх неуканами, щоб довести необхідність "нової концепції розвитку". Деякі "експерти" мають бути допущені в швидкі і записати все, що там відбувається", - говорить Віктор Сердюк.

"Подібний "контроль" незаконний: немає ні критеріїв оцінки роботи лікарів, ні гарантії забезпечення збереження персональних даних та лікарської таємниці. Крім того, можуть бути створені серйозні ризики для пацієнтів", - попереджає він.

Відповідальний секретар Національної медичної палати Сергій Кравченко говорить, що підсумком таких перевірок стануть масові звільнення лікарів і керівників пунктів швидкої допомоги на місцях.

Він також говорить, що за схемою, пропонуваною Супрун (зниження кількості виїздів швидких бригад з парамедиків, а не лікарів та ін.), дійсно працює екстрена медицина у багатьох країнах світу.

"Але такий варіант підходить, якщо медична інфраструктура знаходиться в зоні досяжності для пацієнта... це реально, якщо медустанова знаходиться в п'яти кілометрах, а не в п'ятидесяти, як в наших селах. Для сільських жителів швидка допомога це не лише невідкладна допомога, але і "поліклініка на колесах". Тому, якщо реформу все-таки пролобюють, для сільських жителів меддопомога стане ще більше недоступною, ніж зараз", - пояснив він.

Між тим в середовищі самих медиків вже зростають протестні настрої. Експерти допускають, що між медиками і перевіряючими з Мінохоронздорв'я можуть виникнути суттєві конфлікти, якщо ті спробують супроводжувати бригади на виїздах.

Нарешті, самі лікарі в приватних бесідах зізнаються, що ця суперечлива реформа без адекватного підвищення зарплат (а грошей на останнє у бюджеті немає) ризикує ще більше посилити відтік наших медиків в Європу. Виїжджати за викликом буде просто нікому - ось саме тоді і почнеться справжня "економія". І не лише на "швидкій". Адже тим же людям похилого віку пенсії, що передчасно померли, теж вже не потрібні.

ПРОЩО МОВЧИТЬ ТЕЛЕВІЗОР

Ще один спосіб вкрасти з бюджету?

У Україні будуть створені бригади територіальної оборони, після чого одночасно під рушницю зможуть встати як мінімум півмільйона українців.

Про це 25 червня, в ході експериментальних тактичних навчань по територіальній обороні "Північна фортеця-2018", заявив міністр оборони Степан Полторак. За його словами, це підвищить боєздатність країни удвічі.

Правда, експерти не розділяють оптимізм міністра, оскільки в сучасних умовах кількість особового складу - річ десята, а без сучасної бойової техніки солдати автоматично перетворюються на "гарматне м'ясо".

Навіщо ж тоді це робиться, та це з таким розмахом? Український політолог Михайло Погребінський вважає, що єдине, для чого створюються бригади тероборони - крадіжка коштів з державного бюджету України.

"Мені здається, що не випадково на вимогу опікунів української влади Україна ухвалює закон, яким передбачено 5% державного бюджету виділяти на військові потреби. Для України це величезні гроші. Значить, їх потрібно якось освоїти. Купувати сучасну американську зброю все одно цих грошей не вистачить, а ось роздати їх для створення регіональних структур - і по дорозі вкрасти частину грошей - це цілком можливо. Тому я не виключаю, що це спосіб освоєння тих грошей, які будуть виділені з бюджету", - заявив експерт в ексклюзивному коментарі Ukraina.ru.

Майже як в Сомалі

У рейтингу рівня безпеки країн організації "Institute for Economics and Peace", Україна виявилася на 152 місці - і визнана однією з найнебезпечніших для життя країн у світі. Про це повідомляється в звіті організації.

Всього країни були розділені по п'яти рівнях безпеки: дуже високому, високому, середньому, низькому, дуже низькому. До трійки найбезпечніших країн увійшли Ісландія, Нова Зеландія і Австрія.

Найнебезпечнішою країною організація назвала Сирію, яка зайняла 163 місце. Справедливості заради варто сказати, що в порівнянні з минулим роком Україна все-таки піднялася в рейтингу на два пункти, але все ще залишається в зоні "дуже низького" рівня безпеки.

Щоб скласти рейтинг, компанія проаналізувала рівень соціальної безпеки в країнах, масштаби внутрішніх і міжнародних конфліктів. Всього рейтинг створений на основі 23 якісних показників з авторитетних джерел.

Враховувалися також такі показники: міра милітаризації суспільства, рівень кримінальності, кількість терактів, імпорту і експорту зброї, корумпованість і тому подібне.

ДИКТАТУРА - МАТИ ПОРЯДКУ?

ДЕМОКРАТІЯ НАБРИДЛА. В КРАЇНІ ЗАГОВОРИЛИ ПРО ПОЯВУ УКРАЇНСЬКОГО ПІНОЧЕТА

Олександр Михайлов

Нескінченна війна, хвилі брехні та водоспади бруду у вищих ешелонах влади, хронічно недієздатний і продажний парламент, поголовна корупція, параліч економіки, безлад в усіх сферах життя... На жаль, усі ці "принципи" у "маленького українця" вже стійко асоціюються з розгулом "демократії", причому саме це слово у багатьох випадках стало лайливим.

СЛОВО ПРОКУРОРОВІ

В Україні може з'явитися свій Аугусто Піночет, який очолить збройне повстання і повалить існуючу владу.

Про це прямо заявив головний військовий прокурор країни Анатолій Матіос. Він відмітив, що знайти зброю потенційним революціонерам буде нескладно - вона надходить із зони бойових дій в Донбасі.

Експерти відмічають, що такий сценарій цілком можливий, особливо в умовах високого рівня радикалізації населення, яке зараз спостерігається в Україні і підтримується владою.

На підтвердження своїх слів, Матіос заявив: зброя із зони бойових дій на Донбасі нестримно поширюється по країні. Зараз його об'єми наближаються до півмільйона одиниць, але це далеко не межа.

Крім того, за словами прокурора, почастищення випадків насильства із застосуванням неврахованої зброї свідчить про крайню радикалізацію настроїв на Україні.

"У нас в країні за чотири останні роки відкрито більше 40 тис. справ за незаконний обіг зброї. Я сумніваюся, що стільки зброї залишилося в обігу з часів Другої світової війни. Тоді звідки взялися ці 40 тис. автоматів, пістолетів, патронів, гранат, гранатометів? І це тільки те, що виявили правоохоронці. А зазвичай статистика відбиває лише 10% від об'ємів зброї, яка "гуляє" в державі.

Так що у нас 400 тис. одиниць неврахованої зброї за рамками права. Перекопаний, що ця зброя із зони АТО", - заявив Матіос в інтерв'ю виданню The Insider.

На думку головного військового про-

ДИКТАТУРА - МАТИ ПОРЯДКУ?

курора країни, через деякий час люди захочуть побачити у владі ті політичні сили, які зможуть навести лад "залізною рукою", тому що інші методи в наших реаліях чомусь не працюють. Також він додає, що доки українська версія Піночета не з'явилася на політичному олімпі (Порошенку до Піночета - як сержантові до генерала), але така фігура може виникнути дуже скоро. "У цій державі є сили, які ще не об'єдналися і не визначилися зі своїм Піночетом, але він вже стукає в двері. Або шукає стадіон. Я переконаний", - заявив Матіос.

Від себе зазначимо, що Анатолій Матіос вже давно закликає владу посилити контроль за обігом зброї. Він дійсно швидкими темпами поширюється по території нашої країни, і вже в кожному другому інциденті використовуються гранати або інша зброя. Обізнані люди говорять, що дістати зброю дуже легко - від пістолета і гранати - до автомата і гранатомета. Проте керівництво країни з нез'ясування причин намагається не звертати на це уваги, хоча це може привести до непоправних наслідків.

На користь вищезгаданих побоювань можна привести і те, що на даний момент більше 80% українців невдоволені діями влади, вважаючи, що вона веде країну в невірному напрямку.

ДОГРАЛИСЯ

Характерно, ще нещодавно голова МВС Арсен Аваков сатверджував, що багато зброї на руках у населення - це добре, адже в цьому випадку люди можуть захисти-

ти себе самі. Звичайно, це повна маячня, оскільки зброя, вивезена з лінії зіткнення, щодня стріляє, вибухає, вбиває мирних жителів в усіх без винятку регіонах України.

Крім того, так звані сили самооборони, очолювані різними націоналістичними лідерами, теж озброєні - тепер вже легально, хоча поки і гладкоствольною зброєю. Тут навіть не треба бути фахівцем, щоб зрозуміти: така кількість озброєних і агресивних людей може легко привести до соціальних і кримінальних вибухів. Як мовиться, і незаряджена рушниця раз на рік стріляє.

Влада втратила монополію на насильство, а правоохоронні органи не захищають права звичайних українців. Більше того, висловлювання деяких українських політиків свідчать про те, що ряд регіонів вже не сприймаються ними як частину країни. У цих областях всім заправляють не місцеві адміністрації, а озброєний криміналітет з яскравим вираженням націоналістичним характером. Державні структури там вже фактично втратили владу, а в таких реаліях піночетівський сценарій цілком вірогідний, і навіть логічний.

Отже це може привести до непередбачуваних подій - таких, наприклад, як зрив виборів в окремих регіонах України, коли озброєні люди вирішать, що вибори йдуть "неправильно", і спробують їх переграти зі зброєю в руках.

Політологи заклопотані та стривожені ситуацією, яка ніяк не сприяє зміцненню інституту української державності, і від-

крито говорять про те, що проблема існує, але шляхів її вирішення не видно.

Схоже, що влада вже догралася, і якщо справа дійде до ще одного "майдану" - то він буде з масовим застосуванням зброї і кров полетить рікою. При такому варіанті розвитку подій до влади може прийти хто завгодно.

ЗА ЩО БОРОЛИСЯ, НА ТЕ І НАПОРОЛИСЯ

Справедливості заради варто сказати, що розмови про "сильну руку" почалися в Україні ще років 10 тому - при правлінні Ющенка. І чим ближче до рівня плінту-са наближається народна оцінка ситуації в країні, тим частіше українці згадують "сильну руку". Навіть ті, хто виходив на Майдан і вірив, що "європейські реформатори", створюють в Україні демократичний рай, і усім буде удосталь сала в шоколаді.

Сам по собі такий поворот в свідомості людей досить показовий: адже практично всі перетворення - починаючи із зламів СРСР, розгону колгоспів і кінчаючи двома революціями - проходили саме під гаслами "боротьби за демократію". І ось тепер виявилось, що ця сама жадана "демократія" всім осточортіла?

Як свідчать соціологи, справа не в самій демократії, а в тому, як розпорядилися нею наші вдови виросені "демократії". Спочатку (у епоху Руху) вони били себе в груди, обіцяючи людям життя навіть краще, ніж в Європі. А в результаті мало не вся економіка опинилася в руїнах, а населення - в убогості (як тоді похмуро жартували - "спасибі Руху за розруху"). Потім нові хвилі "демократії" присягалися, що після чергової революції (Помаранчевої або Гідності) бандити сядуть у тюрми, багаті поділяться з бідними, Україна впаде в обійми Європи, і усі ми заживемо по-новому. Зажили. Тільки не так, як хотів "маленький українець". Адже він мріяв зрівнятися з "маленьким європейцем", щоб держава, якщо не допомагала, то хоча б не заважала йому жити і працювати, але і тут вийшов повний облом.

А коли на додачу до політичної кризи ми отримали ще й економічну, то ситуація стала і зовсім загрозливою. Адже якщо подивитися на історію, то саме в таких ситуаціях відбувалися різні бунти, революції, і до влади приходили диктатори. Найбільш показовий приклад - Німеччина зразка 1933 року, коли цілком демократичним шляхом до влади прийшов Адольф Гітлер. Залишається лише сподіватися, що в українському політикумі не знайдеться такої одіозної особи.

ВЕСТИ ИЗ ПРОВИНЦИИ

РЕЙТИНГОНОСЦЫ РЕСПУБЛИКИ

По материалам: Александр Арабач, <http://pro-vincia.com.ua>

У Игоря Губермана есть небесспорное, но любопытное наблюдение: далеко не всегда маститые и знаменитые – интересные собеседники и занимательные рассказчики. Случилось как-то мне, вспоминал Губерман, оказаться в гостиничном номере с великим скрипачом. Беседовали несколько часов. Занудным оказался он человеком. Ни о чем другом не мог говорить, кроме как о своих званиях, регалиях и наградах...

Надсь Черкасы посетил лидер партии «Громадянська позиція» Анатолій Гриценко. В апреле у трижды экс-министра обороны Украины неожиданно вырос рейтинг. После этого в роли первого крон принца Петра І Анатолій Степанович колесит по регионам, подготавливая население к желанному для него событию.

В рамках мероприятий в Черкассах у Гриценко значилась встреча с главредами местных СМИ. Встреча непротокольная, без галстуков, записей и прочих информационных излишеств. Около часа вопросов и ответов.

Субъективные мысли об услышанном от не первого, но и не

второго рейтингоносца страны – ниже.

Не хочется набивать цену себе и присутствующим, но публика «на крон-принца» пришла подготовленной. То есть, в смысле «плавали, знаем...». Если уж полковник кокетливо набросил на плечи президентский китель, то неплохо бы от него услышать (при этом – без демагогии):

- ▶ как собираешься закончить войну;
- ▶ как будем возвращать Крым и Донбасс (или может – не надо возвращать);
- ▶ как решить проблему тотальной коррупции во власти;
- ▶ как предотвратить массовый

отток рабочей силы (очень часто высококвалифицированной) за рубеж;

▶ как на заре 21-го века, в эпоху «интеллектуального труженика», создать в стране такие условия для мозгов и яйцеголовых, чтобы они работали на страну, а не на зарубежного работодателя. И далее в том же духе.

Однако результаты опроса КМИС так вскружили голову лидеру «ГП», что он БОльшую часть встречи, аки коршун, «чертя за кругом плавный круг», постоянно возвращался к теме собственного рейтинга.

В том, что в Украине эта штука отрастает у самых неожиданных персонажей – не новость. Кое-кто даже на президентских выборах в первом туре побеждает. Вопрос – а на хр.на тебе победят на президентских выборах «во втором туре любого соперника» - от Юлі до Юрі? Что ты можешь нового предложить стране?

Мы услышали, что с «Юлей» у него – ни-ни, но с некоторыми представите-

лями «Батьківщини» - очень даже может быть, что «Петро» - не порядочен и сплут на него всех собак, что против - работает несколько «информфабрик чернухи». Узнали, как нетрезвый Коломойский долгими зимними вечерами сбрасывает смс-ки его супруге (конечно же, о рейтинге ее мужа - о чем же еще?).

Чем можно взять без 10-ти минут первого рейтингоносцу республики такую аудиторию? Нетривиальными оценками. Колоритными сравнениями. Удачными образами. Стратегическими перспективами. Харизмой. Искренним переживанием о происходящем в твоей стране.

Ничего не было и в помине. Было много «я» (пожалуй даже чересчур много). Ворох сведений из внутрисемейной кухни, отголоски «терок», «разборок» и обид на информационное «мочилово».

Также - длинное перечисление фамилий и политсил, которые «будущий Президент» попросит в свою команду. И еще – Анатолій Степанович предельно щепетильно относится к себе, любимому. Неважно, что вы обо мне

говорите, важно, чтобы фамилия была написана правильно – это не о нем. Самоирония отсутствует. Полутонов – не просекает. Ющенко-лайт...Или «хард». Разобрать пока тяжело.

Гриценко – уроженец Черкасской области. Заканчивал среднюю школу в Ватутино. По идеи, Черкащина – базовый для него регион. Как Донбасс для Януковича. Прежде всего, в кадровом плане. Однако командой, как таковой, у Анатолия Степановича здесь нет. Те, кто рядом, смотрят на шефа восторженными глазами. Очевидно, с удовольствием поддерживают тему его высокого рейтинга. И мечтают о перспективах в связи с этим.

Можно не уметь складно говорить, быть неприятным в быту, сложным в общении и нетерпимым за обеденным столом, но называться Стивом Джобсом. А можно носиться со своим рейтингом, как с писаной торбой, хвастаться шахматной крутизной и мастерством преферансиста, но быть при этом гордым занудой.

Словом, «полковник, вы не то чтобы очень, но пока вы лучше, что у нас есть». Потому что не дай Бог, Юля...

ТВОЙ РЕБЕНОК

БЕСКОНФЛИКТНАЯ ДИСЦИПЛИНА

Ольга Ищенко, детский психолог

Кто из нас в детстве не страдал от физических наказаний? Я думаю, что таких найдется не так много.

Теперь вопрос к родителям? А разве мы, взрослые, совершенны? Разве мы в своей взрослой жизни совсем не допускаем ошибок? Разве мы всегда правдивы, ничего не бьем, не ломаем и не проливаем, делаем все вовремя и никогда не откладываем на завтра то, что можно сделать сегодня? Разве никогда не хитрим и не выкручиваемся, и вообще, все всегда делаем строго по предписанным правилам? Почему же от своих детей — плоть и кровь нашу — мы требуем невозможного — быть идеальным ребенком?! Я согласна, что говоря о воспитании, нельзя обойтись без наказаний, но каким оно должно быть?

Можно ли найти пути к бесконфликтной дисциплине ребенка? Думаю, что о такой дисциплине мечтает каждый родитель. Вот несколько правил, которые помогут наладить и поддержать в семье бесконфликтную дисциплину.

ПРАВИЛО ПЕРВОЕ.

В жизни каждого ребенка обязательно должны быть правила (ограничения, требования, запреты). Это правило особенно необходимо внедрить в репертуар общения с ребенком тем родителям, которые стремятся в период раннего детства (от одного до трех лет) как можно меньше огорчать детей, избегая с ними конфликтов. И потому в их лексиконе не существует настоящего «нет» для ребенка.

ПРАВИЛО ВТОРОЕ.

Правил (ограничений, требований и запретов) не должно быть слишком много и они должны быть гибкими. Это правило предостерегает от другой крайности воспитания — в духе «держания в ежовых рукавицах» (авторитарного стиля общения). Если ребенка постоянно дергать: «этого нельзя, и этого тоже...», то вскоре он превратится в запуганное существо с парализованной волей. А если ему будет позволено абсолютно все, то он превратится в маленького сатану. Поэтому в процессе воспитания дисциплины выбирайте золотую середину между готовностью понимать — и быть твердым, гибкостью — и непреклонностью.

Несколько слов касательно гибкости. Время от времени пересматривайте свои ограничения. Возможно ребенок их уже перерос? И, наконец, бывают особые обстоятельства. Например, ребенок знает, что он должен спать в своей кроватке, но если ему приснился страшный сон и он напуган, вы можете взять его в свою кровать, пока он не успокоится.

ПРАВИЛО ТРЕТЬЕ.

Родительские требования не должны вступать в явное противоречие с важнейшими потребностями ребенка. Нередко родителям досаждают «чрезмерная» активность детей: почему им надо непременно бегать, прыгать, шуметь, лазать по деревьям, ходить по лужам, влезать в самую грязь, бросать камни, рисовать на стенах и т.д. Но ведь это и многое другое — проявление естественной и очень важной для развития детей потребности в движении, познании и упражнении. Запрещать подобные действия — все равно что пытаться перегородить полноводную реку.

Итак, не торопитесь сказать ребенку: «Нельзя!» Лучше организуйте для него подходящую обстановку и разрешите действовать свободно.

ПРАВИЛО ЧЕТВЕРТОЕ.

Правила (ограничения, требования и запреты) должны быть согласованы взрослыми между собой. Знакомо ли вам, когда мама говорит одно, папа другое, а бабушка третье? В такой ситуации ребенку невозможно освоить правила, привыкнуть к дисциплине. Он лишь привыкает добиваться своего, раскалывая ряды взрослых. Кстати, отношения между взрослыми членами семьи от этого лучше не станут...

ПРАВИЛО ПЯТОЕ.

Тон, которым сообщается требование или запрет, должен быть скорее дружелюбно-разъяснительным, чем повелительным. Вы относитесь к категории людей, которые с удовольствием выполняют чьи-либо приказы? Сомневаюсь, что кто-то ответит «Да!» В таком случае, наверное, не стоит удивляться тому, что и дети не любят выполнять то, что произносится властным или сердитым, угрожающим тоном.

Я хочу вас заверить, что при соблюдении этих правил число непослушаний вашего шалуна сократится во много раз. И, тем не менее, от недоразумений никто не застрахован, и может настать момент, когда вам нужно будет отреагировать на явно плохое поведение.

А между тем физические наказания оскорбляют и озлобляют, запугивают и унижают детей. Позитивного результата от них меньше, чем негативного. А значит, и воспитательный эффект под большим вопросом. И, кроме того, ребенок обычно и сам очень напуган тем, что натворил. По-сути он наказан уже самой ситуацией, и вместо того, чтобы бить, его надо сначала успокоить, а затем обсудить случившееся. Ведь наш родительский долг не в том, чтобы драть наших детей, как сидорову козу, а в том, чтобы понять, что могло довести их до подобной реакции.

ГОТОВИМ САМИ

ДОМАШНИЙ ПОВАР

Закуска "Перепелиный секрет"

Ингредиенты: 4 плавящихся сырка, 8 перепелиных яиц, 3 зубчика чеснока, 100 гр. крабовых палочек, 3 ст.л. майонеза, зелень.

Способ приготовления:

Яйца отварить, очистить. Сырки натереть на мелкой терке или размять, добавить измельченный чеснок и майонез. Сформировать шарики и вложить в каждый по яйцу.

Замороженные палочки натереть на мелкой терке, смешать с измельченной зеленью. Готовые шарики обвалить в крабовых палочках, сложить на блюдо и убрать на 1 час в холодильник. Очень вкусно и нежно.

Куриные ножки с яблоками и сливами

Ингредиенты: 1 кг куриных ножек (можно и свиной стейк), 2 шт. яблок, 10-15 шт. консервированных домашних слив, 1 ст.л. майонеза, 1 ч.л. острой горчицы, соль, специи по вкусу, 50 г вина, по желанию картофель.

Способ приготовления: Ножки солим, перчим, добавляем специи. Майонез смешиваем с горчицей и обмазываем мясо. Складываем на противень, подливаем немного воды и ставим в духовку при 180-200 град. до почти готовности. Можно обложить мясо картофелем и вместе запечь.

Когда подошло время почти готовности, сверху мяса посыпаем нарезанные яблоки и сливы. Взбрызгиваем вином и доводим до готовности минут 10. Вино брызгать на мясо.

Печеночный торт

Ингредиенты: Тесто: печень говяжья - 0,5 кг, картофель - 0,5 кг, лук - 250 г, яйца - 3 шт., соль, черный перец молотый,

Оформление: лук - 2 шт., морковь - 1 большая, майонез, зерна граната, зелень петрушки.

Способ приготовления: Делаем тесто для печеночных коржей - печень, картофель, лук перемолоть в мясорубке. Добавить яйца, соль, перец. Испечь блины. Морковь натереть на мелкой терке, обжарить. Лук мелко покрошить. На каждый печеночный блин положить - морковную поджарку+майонез+лук. Самый последний (верхний) корж посыпать зеленью, и украсить зернами граната.

БАБУШКИНА АПТЕКА

ОТ ДЕПРЕССИИ НИКТО НЕ ЗАСТРАХОВАН

К депрессии приводит хроническая усталость, о ней свидетельствуют бессонница или частый продолжительный сон, потеря аппетита или постоянный голод, головные и поясничные боли, расстройство кишечника, ощущение постоянного дискомфорта и мысли о самоубийстве. Депрессию провоцируют стресс, плохое питание, повышенный уровень сахара в крови, болезни щитовидной железы, серьезные физические дефекты и аллергия.

Большинство людей подвержены ежедневному стрессу. Их организм старается сопротивляться ему, но, когда напряжение слишком большое, может случиться депрессия.

Преодолеть депрессивное состояние можно при помощи трав. Очень хорошо помогают татарник колючий, цветущие верхушки овса, буквица лекарственная, но лучше всего

действует при депрессии зверобой.

Он повышает уровень содержания в крови серотонина, который поднимает настроение, и обладает, по сравнению с синтетическими антидепрессантами, множеством других преимуществ. Зверобой не вызывает привыкания, не имеет побочных эффектов, и его можно безопасно соче-

тать с алкоголем. Так что при первых же признаках депрессии советую сразу прибегнуть к помощи этой травы-целительницы.

Конечно, не стоит ожидать немедленного положительного результата лечения. Как любой антидепрессант, зверобой начинает проявлять свою эффективность лишь через 3-4 недели.

Залейте в эмалированной посуде 300 мл воды 15 г измельченных цветков зверобоя, доведите до кипения и прокипятите 3 минуты на слабом огне. После охлаждения процедите и пейте по 100 мл отвара перед обедом. Курс лечения — 50-60 дней. Строго соблюдайте дозировку, так как зверобой ядовит.

Хорошее действие при депрессии оказывает частое употребление меда и применение хотя бы раз в месяц пчелиных укусов в спину. После укуса тут же смазывайте укушенное место медом. Еще нужно время от времени жевать натуральный пчелиный воск, втирать мед в затылок и принимать небольшими порциями маточное молочко.

Попробуйте справиться с подавленным состоянием приемом других настоев, отваров и лечебных смесей.

Залейте вечером в термосе двумя стаканами кипятка 2 ст.л. измельченной травы татарника колючего, утром процедите и принимайте по 100 мл 4 раза в день перед едой.

Можно измельчить плоды мордовника, затем 1 ч.л. сырья залить стаканом кипятка, через час процедить и принимать по 1 дес.л. 3-4 раза в день.

ДО ТИХ, КОМУ НЕ БАЙДУЖА СОЦІАЛІСТИЧНА ІДЕЯ!

Політична партія “Соціалістична партія Олександра Мороза”
Ідентифікаційний код: 40314784
Юридична адреса: 03058, м.Київ, Вулиця Генерала Туликова, будинок 11-А
Голова партії: Мороз Олександр Олександрович
Заступник Голови партії: Цушко Василь Петрович

Контактні телефони регіональних осередків політичної партії «Соціалістична партія Олександра Мороза»

м. Київ 073-074-00-80

Вінницька	098-898-85-83	Кіровоградська	098-470-54-07	Херсонська	067-424-85-06
Волинська	067-361-48-28	Луганська	050-619-85-02		050-396-07-29
Дніпропетровська	095-338-24-24	Львівська	067-710-97-45	Харківська	067-572-38-37
Донецька	099-506-02-51	Миколаївська	098-025-22-47	Хмельницька	066-227-22-87
Житомирська	098-233-59-53	Одеська	067-328-63-84	Черкаська	0472-72-00-01
Закарпатська	066-535-98-36	Полтавська	067-749-54-99	м. Черкаси	097-343-05-26
Запорізька	093-991-32-40	Рівненська	096-028-46-55	Чернівецька	067-576-57-63
Івано-Франківська	050-689-09-59	Сумська	097-741-41-99	Чернігівська	068-235-95-89
Київська	063-736-26-61	Тернопільська	067-350-01-00	м.Чернігів	050-935-84-26

КУДА ИСЧЕЗЛА ЦИВИЛИЗАЦИЯ САХАРЫ?

По материалам <http://tainy.net>

В наши дни пустыня Сахара представляет собой огромное безжизненное просторное на севере Африки, занимающее около шести миллионов квадратных километров. На её территории расположено более десятка государств, но, несмотря на это, плотность населения в Сахаре самая маленькая во всём мире – на одного человека приходится около трёх квадратных километров.

Пейзаж Сахары представляет собой достаточно унылое зрелище: уходящие за горизонт горы песка на фоне палящего Солнца. Но, самое удивительное, что было так далеко не всегда. До начала 20 века человечество особо не интересовалось Сахарой. Оно и понятно – кому нужны безжизненные территории, даже исследование которых в принципе ничего не даст.

Прогрессивное человечество начало «изучать» Сахару только лишь с точки зрения её коммерческого использования. Огюст Мушо, французский изобретатель, построивший первую солнечную энергетическую установку, приехал в Сахару, чтобы поставить своё изобретение на коммерческую основу. Вместе с ним туда приехал его друг, естествоиспытатель Жак Лепеу. Именно он впервые обратил внимание на изображения, нарисованные на скалах недалеко от установок Мушо.

Лепеу заинтересовался этими изображениями и уже через год он со своей собственной экспедицией обнаружил в районе Тассилин-Аджера огромное количество рисунков, на которых была изображена жизнь населяющих этот район людей в самых разнообразных ситуациях. Несколько позже другие исследователи, продолжая дело Лепеу, обнаружили множество свидетельств существования на территории современной Сахары достаточно развитой цивилизации. Причём, на рисунках было изображено её развитие в динамике – от племён скотоводов до первых крупных поселений со всеми атрибутами развитого общества: властными структурами, религией, культурой.

По этим обрывкам информации удалось восстановить примерное время существования этой цивилизации. Этот

период начался около 12 тысяч лет назад и длился примерно до 5 тысячелетия до нашей эры. Древний Египет, первая «официальная» цивилизация Африки появилась на исторической сцене гораздо позднее.

Кроме того, геологами была установлена одна интереснейшая деталь: согласно исследованиям, район Сахары стал пустыней примерно в это же время – около 5 тысяч лет до нашей эры. До этого момента данный регион был процветающим тропическим оазисом, наполненным всеми причитающимися компонентами: джунглями, озёрами, птицами и животными. Внезапно, вследствие какого-то катаклизма всё это вместе с населявшими его людьми куда-то исчезло.

Официальная наука достаточно просто объясняет «опустынивание» Сахары. Считается, что климат в том регионе

Среди тех, кто не принял официальную точку зрения, был один примечательный исследователь, тоже француз, как и Лепеу. Его звали Анри Лот. Этот человек был одним из лучших популяризаторов науки своего времени. Этнограф по образованию, он никогда не чурался работы простым археологом и большую часть своей научной деятельности посвятил изучению древних культур Африки.

Кто ищет, тот всегда найдёт. И Лоту улыбнулась удача. Он начал поиски с известного уже тогда Тассилин-Аджера, расширив ареал исследований, и примерно за два десятка лет работы получил интереснейшие результаты.

Лот смог воспроизвести практически полностью историю этой загадочной сахарской цивилизации, особенности её жизни и становления, а также доказал её взаимосвязь с другими культурами Сре-

Но самое интересное открытие Лот сделал в районе нагорья Ахаггар. В нескольких местах Ахаггара им были обнаружены чрезвычайно необычные находки. Они представляли собой изображения человекоподобных фигур, одетых весьма странно. Костюмы на фигурах были похожи на одежду водолазов или скафандры космонавтов. Лот изначально скептически отнёсся к идее палеоконтакта. Он предположил, что столкнулся с изображениями жрецов или каких-нибудь сказочных героев. Однако позже, когда подобные изображения были найдены и в других местах Сахары, учёный поменял своё мнение по поводу их происхождения. Кроме того, были рисунки, на которых странные существа вели себя враждебно по отношению к людям.

Все изображения странных существ в скафандрах объединяет одна общая деталь: они нарисованы примерно в одно и то же время. Разница в их появлении на скалах составляет не более 50 лет, что соизмеримо с погрешностью самого анализа. Именно на основании этих обстоятельств, Лот выдвинул гипотезу, что Сахарская цивилизация исчезла не в результате естественных причин, а могла быть уничтожена таинственными пришельцами в загадочных костюмах.

Естественно, в научном мире идеи Лота были подвергнуты жесточайшей критике, однако, его это не останавливало. Он продолжал свои поиски не только в Африке, но и в Южной Америке. Именно там он обнаружил статуэтки дольменской эпохи, изображавшие существ точь-в-точь похожих на сахарских существ в скафандрах.

Согласно гипотезе Лота, около пяти тысяч лет до нашей эры на Землю прилетели пришельцы из космоса, с которыми у наших далёких предков был конфликт. В результате этого конфликта самая развитая цивилизация, существовавшая на нашей планете, была уничтожена. А на месте её существования в настоящее время располагается самая большая пустыня планеты – Сахара.

Такая теория является весьма спорной и содержит множество пробелов в своих подтверждениях, однако, не стоит забывать, что до сих пор практически не предпринималось какого-либо серьёзного и масштабного изучения культуры цивилизации, жившей в Сахаре. Вполне возможно, что скоро нам откроются новые факты...

ТАССИЛИН-АДЖЕР

Это необычный национальный парк, расположенный в юго-восточной части Алжира на одноименном плато. С 1972 года он находится в списке объектов Всемирного наследия ЮНЕСКО.

Его площадь составляет около 72 тысяч км². Пейзаж Тассилин-Аджера напоминает лунную поверхность, а доисторические пещеры с 15 тысячами наскальных рисунков привлекают путешественников со всего мира. По этим изображениям можно проследить эволюцию человека в условиях Сахары.

сменился на гораздо более сухой, примерно в сто раз сократилось количество осадков, что и явилось причиной гибели там всей растительности и превращения этой зоны в пустыню. Названы и сроки такого преобразования – несколько сотен лет, что для процессов такого масштаба слишком уж быстро. С другой стороны, при отсутствии каких либо источников воды, кроме осадков, такой процесс вполне возможен. В общем, объяснение устроило почти всех.

диземноморья и северо-восточной Африки. Также исследователь смог установить этнический состав населения этого государства, он выяснил, что жители этих территорий были представителями не только разных народов, но и разных рас. Населению этой цивилизации были полностью чужды какие-либо расовые или этнические предрассудки; даже в наши дни подобный подход присутствует не везде, а о тех древних временах и говорить нечего...

УЛЫБНИСЬ И ПОДУМАЙ

АНЕКДОТ МЕСЯЦА

Очень завидую санитару, который в больнице «Феодании» клизмы ставит.

Потому, что за страдание народа душу на депутатах отвести может только он.

А ВЫ ЗНАЕТЕ, ЧТО...

- Если верить статистике, то мы стали жить лучше..., чем будем жить завтра.
- Никогда не следите за мужчиной. Следите за собой — и тогда мужчина будет следить за вами!
- Те, кто говорит, что ночью есть нельзя, пусть попробуют

объяснить, для чего придуман свет в холодильнике.

- Пингвины - это ласточки, которые ели после 18-00!
- Две вещи сходу внушают смутные подозрения: блондинка с открытой книгой в руках и чиновник, который предлагает тебе взятку.

Глядишь, и не понимаешь, как они туда попали

**За ПРАВДУ
і СПРАВЕДЛИВІСТЬ**

№26 (82)

4 липня 2018 року

Матеріали друкуються мовою оригіналу

ГАЗЕТА ЗАХИСТУ ІНТЕРЕСІВ ГРОМАДЯН

- Засновник: Політична партія “Соціалістична партія Олександра Мороза”
- Видається: з грудня 2016 року
- Видавець: Політична партія “Соціалістична партія Олександра Мороза”
- Поштова адреса: 18005, м. Черкаси, вул. Волкова, 101 к. 62
- E-mail: np@uch.net
- Телефон редакції: 0472-720-001

Свідоцтво про реєстрацію:
КВ № 22389-12289Р від 22.11.2016 року,
видане Державним комітетом теле-
бачення і радіомовлення України

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС **60003**

Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи поглядів авторів, які несуть відповідальність за достовірність наведених фактів, імен тощо. Рукописи і фотознімки не рецензуються і не повертаються. Анонімні листи не розглядаються.

Редакція зберігає за собою право скорочення і літературного редагування прийнятих для публікації текстів.

Передрук матеріалів – тільки за наявності посилання на газету “За правду і справедливість”.

Листування з читачами – лише на сторінках газети.

ДРУК:

ФОП Журило С. Д.

Адреса: м. Черкаси,

вул. Вербовецького, 1-а

Замовлення № 550

Тираж 10 000 прим.